

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/78/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202965
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4324202965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci navrhovateľky (manželky): A. B., C. B. nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, B., zastúpená: JUDr. Natália Bajchyová, advokátka, so sídlom Vojenská 144, Levice, proti manželovi: D. B., nar. X.XX.XXXX, bytom A. XX, B., zastúpený: JUDr. Gabriel Turza, advokát, so sídlom Schubertova 12, Želiezovce, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu: B. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, pracovisko Šahy, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6P/123/2024-177 zo dňa 12. februára 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia vyživovacej povinnosti (výrok IV. a V.) **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. manželstvo A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX a D. B., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 21.10.2016 v Leviciach, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Levice, vo zväzku 33., ročník 2016, na strane 199, pod por. č. 164 rozviedol, výrokom II. na čas po rozvode maloletú zveril do osobnej starostlivosti matke. Výrokom III. rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jej majetok. Výrokom IV. súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej B. výživným vo výške 230 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom doručenia rozsudku. Výrokom V. návrh vo zvyšnej časti zamietol a výrokom VI. rozhodol o trovách konania tak, že z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 18, § 23 ods. 1, 2, § 24 ods. 1, 4, 5, 6, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine). Vecne dôvodil v napadnutej časti tým, že výšku výživného, ktorú súd určil v sume 230 eur, považuje za primeranú jednak veku maloletej a jej odôvodneným potrebám ako žiačky 5. ročníka ZŠ, ktorá má aj mimoškolské športové aktivity a výdavky s tým spojené. Stabilným príjmom rodičov je u matky invalidný dôchodok s príspevkami na kompenzáciu celkovo v sume 530 eur mesačne, u otca čistý príjem vrátane diét v sume 1.074 eur mesačne. Obaja sú spoluvlastníkmi bytu, v ktorom ostal žiť otec a hradí s tým spojené náklady, matka býva u starého otca, ktorému na bývanie neprispieva. Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Preto súd zastáva názor, že otec je schopný určené výživné platiť bez ohrozenia svojich základných životných potrieb, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Výživné zo strany otca je zároveň finančným ekvivalentom k osobnej starostlivosti, ktorú dieťaťu poskytuje matka, trávi s ním čas a zabezpečuje ďalšie jeho potreby, pričom pre svoje ochorenie si nemôže zabezpečiť vyšší príjem. Tvrdené aj preukázané výdavky na maloletú sú absolútne odôvodnené jej veku a potrebám,

nie sú nadhodnotené. Ceny na stravu, hygienu a oblečenie sú všeobecne známe a nie je potrebné ich preukazovať pokladničnými blokmi.

3. Výživné súd neurčil späťne od 06.08.2022 a návrh v tejto časti zamietol, pretože s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností až na čas po rozvode. Ak otec výživné od rozchodu rodičov na dieťa neplatil (napriek tomu, že je to jeho zákonná povinnosť), matke nič nebránilo, aby si návrh na úpravu rodičovských práv a povinností vrátane úpravy výživného podala skôr.

4. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletej z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. h) CSP, navrhujúc zmenu rozhodnutia v napadnutej časti. Uviedla, že súdom prvej inštancie /ďalej len „súd“/ určenú výšku výživného v sume 230,- eur mesačne, ktorou povinnosťou zaviazal otca prispievať na výživu maloletej B. nepovažuje za primeranú vzhľadom na porovnanie a rozdielnosť schopností, možností a príjmovej situácie rodičov. V zmysle mzdového listu otca za rok 2024 sa jeho príjmy zo mzdy pohybovali v čistom v priemere vo výške 838,50 eur mesačne a k tomu vyplatené diéty za rok 2024 v priemere vo výške 235,80 eur t.j. spolu v celkovej výške 1074 eur. Otec je pritom vitálny, netrpí žiadnymi vážnymi zdravotnými problémami, ktoré by mu neumožňovali pracovať. Naproti tomu matka je dlhodobo už pred obdobím uzavretia manželstva onkologický pacient, má rakovinu hrubého čreva, pričom v dôsledku tejto vážnej choroby nie je objektívne v jej schopnostiach a možnostiach pracovať. Z uvedeného dôvodu jej príjem pozostáva len z invalidného dôchodku vo výške 479,70 eur mesačne a z kompenzačných peňažných príspevkov v súvislosti so zvýšenými výdavkami súvisiacimi s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 24,96 eur a v súvislosti so zvýšenými výdavkami na diétne stravovanie vo výške 24,96 eur a prídavku na dieťa vo výške 60 eur t.j. spolu celkový príjem matky je vo výške 590 eur. Rozdiel v príjmoch medzi rodičmi /t.j. 1074 – 590 eur/ je vo výške 484 eur, o ktorú sumu má otec vyšší pravidelný mesačný príjem než matka. Životná úroveň otca je tak podstatne vyššia než životná úroveň matky, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča.

6. Otec je zamestnaný v spoločnosti E. B. F., pričom jeho pracovná pozícia je vodič ťažkého nákladného vozidla, kamióna /medzinárodná preprava/. Lustráciou na internetových portáloch G. H. I. zistila, že v oblasti logistiky, špedície a dopravy sa mzdy pohybujú minimálne od 900,- eur mesačne vyššie, pričom o uvedenom predkladá viaceré ponuky práce na území ako i mimo územia SR / Levice – 1.100 eur, OST s.r.o. Levice - 932 eur, DARU TRANS spol. s.r.o. - 1050 eur, INCAR, s.r.o. -1.500 eur, TIREX, spol. s.r.o. – od 2.000 eur, L-TRANS Logistics s.r.o.- 2.000 až 2.200 eur /. Na základe uvedeného je dôvodný predpoklad, že otcom deklarované príjmy sú podstatne vyššie.

7. Výrokom V. súd zamietol návrh v časti späťného výživného odo dňa 06.08.2022 dôvodiac, že s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností až na čas po rozvode a ak otec si od rozchodu neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, matke nič nebránilo, aby podala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností vrátane výživného skôr. V súdnom konaní bolo preukázané, že matka je dlhodobo už pred obdobím uzavretia manželstva onkologický pacient. Po rozchode s manželom a opustení spoločnej domácnosti absolvovala matka v súvislosti s ochorením viaceré vyšetrenia a bola dokonca aj viackrát hospitalizovaná. Nebolo tak v jej silách s touto vážnou chorobou riešiť súdne ťahanice ohľadne rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a v rámci toho aj žiadať od otca, aby si splnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej. Otec sám vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.09.2024 priznal, že to bola chyba neprispievať na výživu maloletej a súčasne sa sám zaviazal, že formou mesačných splátok uhradí aj zaostalé výživné. Otec si chybu neprispievania na výživu maloletej uvedomil až v čase, keď mu bolo súdom doručený návrh na rozvod a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia platiť výživné v nevyhnutnej miere a následne Uznesenie Okresného súdu Levica sp.zn.6P/136/2024-26 zo dňa 17.09.2025, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 27.09.2024 a právoplatnosť dňa 15.10.2024. Ak by matka návrh nepodala, do dnešného dňa by zrejme otec na maloletú B. výživným neprispieval. Je toho názoru, že dôvody hodné osobitného zreteľa na späťné priznanie výživného odo dňa 06.08.2022 /t.j. pred podaním návrhu/ pre

maloletú v zmysle § 77 ods.1 tretia veta zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine, tak boli dané a to zlým zdravotným stavom matky, pričom minimálne aspoň odo dňa podania návrhu t.j. odo dňa 16.08.2024.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. a V. a zaviazal otca prispievať na výživu maloletej B. výživným vo výške 300 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 06.08.2022. Zaostaté výživné za obdobie od 06.08.2022 do 16.08.2024 vo výške 7.200,- eur otca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 200 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky maloletej, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky a matke priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 12.02.2013, a preto vzhľadom na jeho vyjadrenie a na uvedené skutočnosti navrhuje krajskému súdu, aby v rámci odvolacieho konania potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu a odvolanie matky zamietol.

10. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že príjem otca bol pred prvostupňovým súdom riadne preukázaný a odôvodnený. Je pravdou, že navrhovateľka je onkologický pacient už dlhodobo, jej stav spôsobil aj rozvrat manželstva, ale odporca počas spolužitia navrhovateľke vždy pomáhal, pravidelne ju vozil na liečebné terapie do nemocnice v Bratislave, pričom zdravotný stav navrhovateľky je už dlhodobo stabilizovaný a navrhovateľka mohla návrh na rozvod a úpravu práv k mal. B. podať v ktoromkoľvek štádiu svojej liečby, pretože v podstate viedla riadny spoločenský život. Šetrenie pomerov bolo vykonané aj kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Levice, ktorý tiež riadne zistil skutkový stav a doporučil súdu určiť výživné vo výške 230,- eur a nežiadal upraviť styk s maloletou, ktorý sa má v budúcnosti ešte vyvinúť. Navrhovateľka žiadne ďalšie dôkazy k odvolaniu nepredložila. Odporca bol v rokoch 2022 a 2023 následkom pandémie dlhšiu dobu nezamestnaný, od 16.03.2022 do 16.06.2022 mal vyplatenú dávku v nezamestnanosti v sume 320,-eur mesačne, v období od 11.11.2022 do 19.02.2023 nemal vyplatené žiadne dávky v nezamestnanosti a preto ani nebol schopný zabezpečiť výživu ani sebe ani svojej rodine. Považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne, na hranici možností odporcu a preto navrhuje rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom rozsahu potvrdiť a odvolanie matky ako nedôvodné zamietnuť.

11. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že tvrdenie, že za rozvrat manželstva môže výlučne navrhovateľka z dôvodu, že je dlhodobo onkologický pacient, nie je pravdivé, nakoľko manžel v čase uzavretia manželstva mal vedomosť o tomto jej vážnom ochorení, napriek tomu si ju vzal a namiesto toho, aby jej skutočne pomáhal, tak jej bol neverný, ktorú skutočnosť sám na pojednávaní pri svojom výsluchu potvrdil. Nevie, z čoho manžel usudzuje, že zdravotný stav navrhovateľky je dlhodobo stabilizovaný a že viedla riadny spoločenský život, keď spolu nežijú a nebývajú od augusta 2022 a navyše tieto tvrdenia manžel nepodložil žiadnym dôkazom. Z povahy ochorenia navrhovateľky a tiež lekárskeho a prepúšťacích správ z r.2022, 2023 a 2024 z vyšetrení a hospitalizácií, ktoré predložila k odvolaniu, je jednoznačne preukázané, že o stabilite jej zdravotného stavu nie je možné hovoriť a o vedení riadneho spoločenského života už vôbec nie. Skutočnosť, že bol otec v r. 2022 a 2023 dlhšiu dobu nezamestnaný, od 16.03.2022 do 16.06.2022 mal vyplatenú dávku v nezamestnanosti v sume 320,- eur mesačne, a v období od 11.11.2022 do 19.02.2023 nemal vyplatené žiadne dávky v nezamestnanosti a nebol preto schopný zabezpečiť výživu sebe ani svojej rodine, ho nezabavuje jeho zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére B. v rozsahu plnenia si v uvedenom období nezamestnanosti aspoň zákonom stanovenej minimálnej sumy výživného, ktorá bola v období od 16.03.2022 do 16.06.2022 vo výške 29,87 eur mesačne t.j. spolu za uvedené obdobie vo výške 89,61 eur a období od 11.11.2022 do 19.02.2023 vo výške 32,11 eur mesačne t.j. spolu za uvedené obdobie vo výške 96,33 eur. S poukazom na uvedené, v období nezamestnanosti tak bol otec v zmysle § 62 ods.3 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine / ďalej len „ZoR“ bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu v sume 185,94 eur t.j. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, navrhovateľka s maloletou opustila spoločnú domácnosť v auguste 2022, od ktorého obdobia otec neprispieval na výživu ich dcéry a od ktorého aj navrhovateľka požaduje spätné výživné. V období nezamestnanosti otca od 16.03.2022 do 16.06.2022, spolu s navrhovateľkou a maloletou B. žili a bývali v jednej domácnosti. Otec sa týmto priznáva, že v uvedenom období na maloletú neplatil výživné už počas spolužitia. Vzhľadom aj na vyššie

uvedené skutočnosti je aj naďalej toho názoru, že odvolanie matky je dôvodné a v ňom napadnutom a navrhovanom rozsahu je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a odvolaniu vyhovieť.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“), oprávnenou osobou - matkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli odvolacieho súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie matky v časti určenia vyživovacej povinnosti nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správny.

13. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bol rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, keď súd prvej inštancie manželstvo účastníkov rozviedol, zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, rozhodol o tom, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, rozhodol o výživnom, zamietol návrh matky na určenie výživného späťne od 06.08.2022 a rozhodol o trovách konania.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej B. mesačne sumou 230 eur počnúc dňom doručenia rozsudku a zamietnutia návrhu matky na priznanie výživného späťne od 06.08.2022.

15. Matka maloletej predovšetkým namietala, že životná úroveň otca je vyššia, jeho pracovná pozícia je vodič ťažkého nákladného auta a porovnaním príjmov u iných spoločností má za to, že príjem otca je podstatne vyšší. Namietala, že súd nepriznal výživné späťne od 06.08.2022, keď poukazovala na to, že bola viackrát hospitalizovaná a nebolo v jej silách riešiť súdne ťahanice ohľadne rozvodu a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a v rámci toho žiadať otca o výživné, pričom tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa na späťné priznanie výživného od 06.08.2022 poukazujúc na § 77 ods. 1 zák. o rodine.

16. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie vyživovacej povinnosti otca, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca maloletej, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami účastníkov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval i správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a matka neuviedla v odvolaní žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

17. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súď súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

18. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.(1) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.(2) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.(4)

19. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

20. Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

23. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

24. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, otec maloletej je od 20.2.2023 zamestnaný v spoločnosti E. B. F., kde dosiahol za rok 2024 podľa mzdového list čistou mzdou v priemere 838,50 eur mesačne. Zároveň mu zamestnávateľ vyplatil diéty v priemernej sume 235,80 eur mesačne. Otec je spoluvlastníkom bytu v B. v podiele 1, v ktorom žije. S bývaním uhrádza mesačne náklady za správu 130 eur, elektrina 25 eur, plyn 15 eur, úver 75 eur, poisťky (svoja a dieťaťa) 42,21 eur, ročne daň z nehnuteľnosti 31,87 eur a poplatok za komunálny odpad 101,29 eur (3 osoby). Ďalšími výdavkami sú strava, ošatenie, hygiena, TV, internet, telefón.

25. Súd prvej inštancie zistil všetky okolnosti relevantné pre rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa. Pokiaľ ide o námietku matky ohľadom príjmu otca, súdom prvej inštancie ustálený mesačný príjem otca

je vo výške 838,50 eur mesačne za rok 2024 a diéty v priemernej sume 235,80 eur mesačne, ktoré má súd podložené aj potvrdením od zamestnávateľa. Spochybňovanie matky o výške príjmu porovnaním príjmu na takej istej pozícii u iných zamestnávateľov nemá opodstatnenie, nakoľko každý zamestnávateľ má iné pracovné podmienky, navyše takáto námietka matky nebola prezentovaná pred súdom prvej inštancie. Ako je uvedené, súd prvej inštancie vychádzal zo mzdových listov zamestnávateľa otca za rok 2024 a potvrdením zamestnávateľa o náhradách diét a iných náhrad v hotovosti, voči ktorým matka pred súdom prvej inštancie nenamietala. Otec u vyššie uvedeného zamestnávateľa pracoval už pred podaním návrhu o rozvod manželstva, preto nemožno od neho požadovať, aby si našiel prácu u iného zamestnávateľa, respektíve vychádzať z potenciality príjmov otca. Pokiaľ ide o životnú úroveň otca, je možné sa čiastočne stotožniť s tým, že jeho životná úroveň je vyššia tým, že žije v byte, ktorý patrí obom bývalým manželom a má vyšší príjem než matka. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti, však uvedené nebolo možné zohľadniť, keďže matka má možnosť bývať v byte, ktorý jej tiež patrí a pokiaľ ide o vyšší príjem otca, tento bol zohľadňovaný pri určení výživného. Odvolací súd poukazuje aj na to, že súd prvej inštancie zohľadnil pri určení výživného všetky zákonné kritériá.

26. Z aplikačnej praxe pri určení výživného by toto výživné malo byť určené vo výške 20 až 30% z príjmu otca a takáto výška výživného zodpovedá zaužívanej rozhodovacej praxi odvolacieho súdu, podľa ktorej výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 % - 30 % jeho čistého príjmu na všetky ním vyživované osoby (por. napr. rozhodnutia č. k. 11CoP/50/2021 z 30. novembra 2021, č. k. 26CoP/26/2021 z 19. mája 2021, č. k. 24CoP/64/2020 z 10. marca 2021, č. k. 23CoP/87/2018 z 20. mája 2019). Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP. Takto určené výživné zodpovedá odôvodneným, individuálnym potrebám maloletej a dáva priestor na možnú úpravu výživného do budúcnosti. Odvolací súd poukazuje na to, že i v zmysle „Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkové výživné“ vydanéj Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky výživné pri jednej vyživovacej povinnosti predstavuje pre dieťa navštevujúce druhý stupeň ZŠ 22 % z čistého príjmu povinného rodiča. Súd prvej inštancie teda pri určení výživného vychádzal i z aplikačnej praxe. Takto určené výživné zodpovedá odôvodneným, individuálnym potrebám maloletej a dáva priestor na možnú úpravu výživného do budúcnosti.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že určenie výšky výživného pre maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.03.2021 sp. zn. 8Cdo/6/2020).

28. Súd, ktorý koná o rozvode manželstva, rozhoduje zásadne len o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Nemôže teda upraviť žiadnu povinnosť súvisiacu s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností inak, než v nadväznosti na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva. Podľa Sborníku smerníc, usnesení, rozborů a zhodnocení soudní praxe NS z rokov 1965-1967, zv. I., ktorý vydal Najvyšší súd ČSSR v roku 1974, strana 251 nie je nikdy možné v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, spojenom obligatórne s konaním o rozvod manželstva, určiť začiatok plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na maloleté dieťa pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Celá úprava výkonu rodičovských práv a povinností smeruje len do času, ktorý nastane po právoplatnosti rozsudku o rozvode. Preto ak nastali pred rozvodom okolnosti, ktoré odôvodňujú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, potom upraví ich výkon súd starostlivosti o maloletých na základe ust. § 36 ZR. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie konal správne pokiaľ v konaní o rozvod manželstva priznal výživné nie spätne od 06.08.2022, teda návrh na priznanie výživného od 06.08.2022 zamietol, avšak správne mal určiť výživné počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva a nie počnúc dňom doručenia rozsudku. Nakoľko však táto časť výroku nebola napadnutá odvolaním (iba zamietajúca časť od 06.08.2022 do času doručenia rozsudku), ponechal ju odvolací súd v znení vyhlásenom a to aj z dôvodu, že voči výroku rozsudku o rozvode manželstva odvolanie podané nebolo.

29. V súvislosti s prejavom nespokojnosti s namietaným rozsudkom okresného súdu odvolací súd ešte konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo.

30. Ďalšie argumenty účastníkov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.).

31. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia vyživovacej povinnosti (vo výroku IV. a V.) v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

32. V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky. V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku. O náhrade trov konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská o nároku na náhradu trov konania, tak odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).